

A Magyar Köztársaság Nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Sükkösd és Rozman Ügyvédi Iroda (7000 Sárborgárd, Asztalos u. 1. ügyintéző dr. Sükkösd Tamás ügyvéd) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a Nochta és Társai Ügyvédi Iroda (7621 Pécs, Perczel u. 11. ügyintéző dr. Nochta Tibor ügyvéd) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen fuvardíj megfizetése iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 3.G.40.030/2009/8. számú ítélete ellen az alperes 9. sorszámú fellebbezése folytán megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, az alperest terhelő marasztalás után a kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontját 2009. május 15. napjában határozza meg.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 312.500 (háromszáztizenkettőezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget, és az állami adóhatóság felhívására 311.400 (háromszáztizenegyezer-négyszáz) forint illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felek között 2008. augusztus 18-án nemzetközi közúti árufuvarozási szerződés jött létre. A szerződésben a felperes vállalta, hogy az alperes részére az alperes diszpozíciói alapján fuvarozást végez azzal, hogy a szállítási tarifában folyamatosan állapodnak meg. A fizetés számla alapján történik, melynek minden esetben melléklete a menetlevél és a szállítójegy. A felperes a fuvarozási tevékenységet alvállalkozói útján végezte. A fuvarozások megtörténtét követően a felek írásban 2008. október 5-én rögzítették, hogy a megtett táv, amelyen a felperes a fuvarozási tevékenységét kifejtette 176 km, a fuvardíj 17,89 forint, 3.100 forint/tonna. Az összeget az alperes számla és fuvarlevél ellenében 2008. november 15-e és 20-a között vállalta kifizetni.

A felperes 2008. október 31-én kiállította a számlát az alperes részére a S.-D. útvonalon végzett közúti árufuvarozásról. Egységárként a 2008. október 5-ei megállapodásban rögzített összeget szerepeltette, a számla végösszegének 5.190.242 forintot jelölt meg.

Az alperes a fuvardíjat nem fizette meg.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság az alperest 5.190.242 forint és ennek 2008. november 16-ától a kifizetés napjáig járó kamatai megfizetésére kötelezze.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a fuvardíjat akkor köteles megfizetni, ha a felperes a nemzetközi fuvarlevelet az alperesnek átadta. Álláspontja szerint a felperes a fuvarozási szerződés teljesítését nem igazolta, az általa csatolt nemzetközi fuvarlevelek hiányosak, nem bizonyítják a fuvarozás megtörténtét. Arra is hivatkozott, hogy a felperes a ténylegesen megtett útnál 18 km-rel többet számlázott.

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest 5.190.242 forint, és ennek 2008. november 16-tól a kifizetés napjáig járó kamatai megfizetésére. Megállapította, hogy a felek között létrejött fuvarozási szerződés keretszerződés, melynek tényleges tartalmát az alperes diszpozíciói teremtik meg, a fizetés alapját pedig a felperes által kiállított számla. A szerződés nem rendelkezik arról, hogy amennyiben a számla mellékletei, a menetlevél és a szállítójegy az alpereshez nem érkeznek meg, az alperes mentesül a fizetés alól. Az elsőfokú bíróság a csatolt okiratok alapján állapította meg, hogy a felperes a fuvarozást elvégezte. Az alperes a bíróság külön felhívására sem állította azt, hogy a felperes a szerződést nem szerződésszerűen teljesítette, vagy a szállítmány a címzetthez nem érkezett meg. Az 1971. évi 3. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a nemzetközi közúti árufuvarozási szerződésről szóló Genfben 1956. május 19-én kelt egyezmény (CMR.) 4. Cikke szerint a fuvarlevél hiánya, szabálytalansága vagy elvesztése nem érinti sem a fuvarozási szerződés létét, sem annak érvényességét. Fuvarozási szerződés nemcsak fuvarlevél kiállításával jöhet létre. A perbeli esetben a felek írásbeli megállapodása hozta létre a szerződést 2008. augusztus 18-án. Az alperes az árut feladta, az a címzetthez megérkezett, ezzel a szerződést a felperes teljesítette.

H. T. tanúvallomása alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felek álláspontja a fuvarozás elvégzését követően eltért a megtett kilométerekkel kapcsolatban. Ez az indoka annak, hogy a felek 2008. október 5-én megállapodásban rögzítették a megtett utat 176 km-ben. Ezt a megállapodást maga az alperes is elismerte, így utólag a megtett kilométereket vitássá nem teheti.

Az elsőfokú bíróság nem fogadta el az alperesnek azt a védekezését, amely szerint a kereset időelőtti, mert a fuvarlevelet a felperes az alperesnek nem adta át. A számla kézhezvételekor az alperesnek módjában lett volna a számlát kifogásolni azzal, hogy nem tartalmazza a fuvarleveleket mellékletként. Ezt azonban az alperes még a felperes 2008. december 3-ai írásbeli felszólítása után sem tette meg. A Ptk. 303. § (2) bekezdés c) pontjára tekintettel a fuvarlevelek hiánya egyébként is csak a

kamatfizetési kötelezettség körében bírnak jelentőséggel. Tekintettel azonban arra, hogy a felperes számláját az alperes kifogás nélkül befogadta, a bíróság jogosulti késedelmet nem állapított meg, és a Ptk. 488. § (1) bekezdése és az 1971. évi 3. törvényerejű rendelet alapján kötelezte az alperest a fuvardíj megfizetésére, és a kamat megfizetésére a Ptk. 298. § és a Ptk. 300/A. § (2) bekezdése alapján.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezést jelentett be. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a keresetet utasítsa el. Arra hivatkozott, hogy csak egy diszpozíciót adott a felperesnek, 156 km-es útvonalon kérte a termék szállítását, ezért a fuvardíj a felperest csak „156 km vonatkozásában” illetheti meg. Az elsőfokú eljárás során az alperes mindvégig hivatkozott a felperes szerződésszegésére, mert a fuvarleveleket csak a 2009. április 22-i beadvány alapján a bíróság felhívásra küldte meg részére.

Az alperes álláspontja szerint téves az elsőfokú bíróságnak a fizetési késedelem tárgyában tett megállapítása is, mert a felperes fizetési késedelembe nem eshet, amíg a fuvarleveleket meg nem kapta.

A felperes az ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés részben megalapozott.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a becsatolt fuvarlevelek szerinti fuvarozási tevékenységet a felperes elvégezte, a szerződést teljesítette, és helyesen utalt arra is, hogy ezekkel az okiratokkal szemben a Pp. 164.§ (1) bekezdésére tekintettel az alperesnek kellett volna bizonyítania azt, hogy a felperes nem szerződésszerűen teljesített.

A 2008. október 5-ei megállapodás - melynek létrejöttét az alperes is elismerte - a Ptk. 240. § (3) bekezdése szerinti egyezség, a felek a szerződésből eredő vitás kérdéseket közös megegyezéssel úgy rendezték, hogy kölcsönösen engedtek egymásnak. A Ptk. 240. § (4) bekezdésében foglaltakra tekintettel az alperes nem hivatkozhat olyan körülményre vonatkozó tévedésre, amely a felek között vitás volt, vagy amelyet bizonytalannak tartottak, ezért a felperes a számla kiállításánál jogszerűen vette alapul a megállapodás szerinti egységárat, és összeget.

Megalapozottan hivatkozott azonban az alperes a felperes, mint jogosult késedelmére. A 2008. október 5-ei megállapodásban kifejezetten kikötötték, hogy a fuvardíj számla ellenében és fuvarlevél ellenében jár. A fuvarlevelek megküldésének elmulasztása a Ptk. 302. § b) pontja szerinti jogosulti késedelem. A késedelem jogkövetkezménye a Ptk. 303. § (2) bekezdése c) pontja szerint az, hogy késedelme idejére a felperes kamatot nem igényelhet. A késedelem a per során, 2009. május közepén szűnt meg, amikor a fuvarleveleket a felperes az alperesnek megküldte, ezért a kamat a felperesnek ettől az időponttól kezdődően jár.

A fenti indokokra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, a kamatfizetés kezdő

időpontját 2009. május 16-án jelölte meg. A felperes fellebbezése túlnyomó részt eredménytelen volt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság kötelezte az alperest a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján megállapított a 4/A. § (1) bekezdése alapján az általános forgalmi adót is tartalmazó ügyvédi munkadíj és az illeték-feljegyzési joga folytán le nem rótt illeték megfizetésére.

P é c s, 2010. február 10.

Dr. Veszely Józsefné s.k. a tanács elnöke, Dr. Zóka Ferenc s.k. előadó bíró, Dr. Kutasi Tünde s.k. bíró